

İki çeşit Ateist var: *Tanrının yokluğuna inananlar* ve *Tanrının varlığına inanmayanlar* diye iki grup. Mantıken söylediklerinin aynı olması gerekir ama birinci grup daha militan, ikinci grup daha sivil görünür gözüme. Birincisi varlığın temeline dair bir tez ileri sürerken, ikincisi kendiyle ilgili itirazı dile getiriyor.

Şimdi Alain de Botton'un başını çekmeye çalıştığı üçüncü bir grup var, bunlar *dindar Ateist* oluyor sanırım. Ben Botton'u Hristiyan sanıyordum, Statü Endişesi kitabında Hristiyanlığı endişenin devalarından biri olarak sunuyordu. Sonraki kitaplarını okumadım, Felsefe'nin Tesellisi'ne bakmış olabilirim biraz ama aklımda hiçbir şey kalmamış.

Son zamanlarda *Ateizm 2.0* namıyla reklamını yaptığı bir düşüncesi var. Bunu TED konuşmasından öğrenmiştim. Dinin sosyal yönlerini ve fonksiyonunu taklit eden bir Ateizm'den bahsediyor.

Dawkins'in temsil ettiği militan Ateistleri okudukça dilimde fazla domates yedikten sonraki o yanma hissi oluyor. İnsanı anlamak yerine mevhum hakikat adına etrafa ekşimek. De Botton ise patates tadında, yanında ne alırsanız gidiyor, püre olarak, kızartma olarak, salatasını yapıp yemek mümkün.

- **Dom-ateist:** Kubbemsi bir evrensellelikle tüm varlığın anlamını çözmüş gibi konuşan ateist.
- **Pat-ateist:** Dinle pata kaldığını düşünüp, dinin hangi taraflarını ithal edebilirim diye bakan ateist.